

עפ"ת 40850/02/16 - הרצל לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 40850-02-16 לוי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:
בפני כבוד השופטת רונית בש
המערער: הרצל לוי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בימ"ש השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט שלמה בנג'ו) (להלן: בימ"ש קמא), אשר ניתן נגד המערער ביום 08/06/2015, בהעדר התייצבותו לדיון במועד הנ"ל. המערער הורשע, כאמור, בעבירה של כניסה לצומת כאשר האור אדום ברמזור, בניגוד להוראת התמרור, זאת מכוח תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ודינו נגזר לקנס כספי בסכום של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו, שנקבע כי ישולם תוך 90 יום. עוד יצוין כי בימ"ש קמא דחה בהחלטתו מיום 04/01/2016, את בקשת המערער לביטול פסק הדין הנ"ל (להלן: פסק הדין) וברי כי הערעור מופנה בד בבד גם כלפי ההחלטה מיום 4/1/16 (להלן: ההחלטה).

ההחלטה

2. בהחלטה נקבע כי בתיק בימ"ש קמא קיים אישור מסירה, המעיד על כך שההזמנה לדיון בפני בית משפט קמא שוגרה לכתובת שמסר המערער, אולם האחרון לא דרש את ההזמנה מבית הדואר. עוד הובהר בהחלטה, כי פסק הדין נשלח לאותה כתובת ונמסר לידי המערער.

3. באשר לסיכויי ההגנה של המערער, נקבע בהחלטה כי בימ"ש קמא לא שוכנע בדבר קיומו של חשש לעיוות דין. הוטעם כי השוטר ציין בדו"ח, כי היה בנסיעה בניידת והבחין בברור במערער החוצה את הצומת ברמזור אדום. עוד עולה מההחלטה, כי המערער עת שנעצר בצד הדרך ע"י השוטר, הודה בפניו, באומרו: "לא ראיתי אור ברמזור, המשאית הסתירה לי את הצומת". בימ"ש קמא הטעים בהחלטה כי על נהג הנכנס לצומת מרומזר, לבחון את הצומת והרמזור ולוודא שהוא נכנס לצומת באור ירוק ברמזור שבכיוון נסיעתו. לפיכך, נקבע בהחלטה כי המערער לא העלה כל טענת הגנה אפשרית כלפי העבירה המיוחסת לו ובקשתו לביטול פסק הדין נדחתה.

טענות המערער

4. בהודעת הערעור בתיק זה טוען המערער כי לא קיבל את ההזמנה למשפט בפני בימ"ש קמא. בדיון, שהתקיים בפניי ביום 06/04/2016, אישר המערער כי כתובתו היא רחוב בר יוחאי 78 ת"א - יפו. בתגובה לעובדה, לפיה הזימון לדיון בפני בית משפט קמא ביום 08/06/2015 נשלח למענו הנ"ל של המערער, טען המערער בפניי כי לא קיבל את הזימון וכי לא ייתכן שלא דרש את הזימון. עוד טען המערער בדיון הנ"ל בפניי, כי לא יכול היה לראות בעת הרלוונטית את האור ברמזור בעטיה של משאית שנעצרה לפני רכבו והסתירה לו את הרמזור. המערער ציין, כי מרחוק הבחין תחילה באור ירוק ברמזור, אולם כשהתקרב לצומת, לא התאפשר לו לראות את הרמזור מפאת הסתרתו, כאמור, על ידי משאית. אף על פי כן, טען המערער בדיון בפניי ביום 6/4/16: "...לא עברתי באדום". עוד טען המערער בדיון הנ"ל, כמו גם בדיון בפניי היום, כי השוטר לא יכול היה לראות את צבע האור ברמזור.

תגובת המשיבה לערעור

5. המשיבה, בתגובתה בכתב מיום 10/04/2016, טוענת כי ההזמנה הומצאה כדין למערער וכי לא הייתה כל הצדקה לאי התייצבותו לדיון בפני בימ"ש קמא. עוד נטען בתגובה הנ"ל כי צדק בימ"ש קמא בקביעתו כי לא קיים, במקרה דנן, כל חשש לעיוות דין כלפי המערער.

דין והכרעה

6. סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."

7. על המבקש לבטל פסק דין, שניתן בהעדרו, בגין עבירה מהסוג שבפנינו, כאמור בסעיף 130 (ח) לחסד"פ, לשכנע את בית המשפט כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, או כי עלול להיגרם לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין (ר' בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13; ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מ"י, ניתן בתאריך 31.12.2007; ע"פ 4808/08 מ"י נ' נ' שרון מנחם, ניתן בתאריך 6.1.2009).

8. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 קובעת חזקת מסירה בעבירות תעבורה כדוגמת העבירה שבפנינו ובעבירות קנס, כדלקמן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

9. ומהתם להכא:

במקרה דנן נשלח בדואר רשום הזימון אל המערער לדיון בפני בית משפט קמא שנקבע ליום 08/06/2015, על פי מענו העדכני של המערער שהינו-רחוב בר יוחאי 78 ת"א - יפו. יודגש כי המערער בדיון בפניו אישר כי הוא גר במען הנ"ל. המערער לא הוכיח כי לא קיבל את הזימון לדיון בפני בימ"ש קמא, כמתחייב מהסיפא של התקנה הנ"ל, וכל שטען בפניו היה כי לא קיבל את הזימון. לפיכך, אין בטענתו בעלמא של המערער כי לא קיבל לידי את דבר הדואר וכי לא יכול להיות שלא דרש את דבר הדואר שנשלח אליו, כדי לסתור את חזקת המסירה העולה מתקנה 44א' הנ"ל לתקנות סדר הדין הפלילי.

10. המערער לא הצביע, לפיכך, על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון בפני בימ"ש קמא. מעבר לכך, המערער גם לא העלה טענת הגנה של ממש, אשר יש בה כדי ללמד בדבר קיומו של חשש לעיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. ודוק, אין בטענת המערער, לפיה משאית שעמדה לפני רכבו הסתירה לו את הרמזור, כדי לבסס הגנה כלשהי כלפי העבירה המיוחסת לו. בנקודה זו יצוין כי צדק בימ"ש קמא עת שקבע בהחלטה כי על נהג הנכנס לצומת מרומזר לוודא שהוא נכנס לצומת כשהאור ירוק ברמזור בכיוון נסיעתו. מדבריו הנ"ל של המערער עולה כי הוא לא נקט בכל האמצעים הנדרשים כדי לוודא את כניסתו לצומת באור ירוק ברמזור. זאת ועוד, המערער הודה בפני השופט, כאמור בדו"ח שערך האחרון, כי לא ראה את הרמזור מאחר שהמשאית הסתירה לו את הצומת. טענתו הסתמית והכללית של המערער כי "לא עבר באדום", אינה מלמדת בדבר קיומה של הגנה אפשרית המצדיקה את ביטול פסק הדין, כמו גם טענתו כי השופט לא יכול היה לראות את האור ברמזור, מה גם שמהדו"ח שערך השופט עולה כי הראות במקום הייתה ראות טובה של אור יום וכי הרמזור נראה לעין באופן ברור.

11. לפיכך, לא קיים חשש במקרה דנן לעיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין נגד המערער, ומשכך דין הערעור בתיק זה להידחות.

12. סיכומי של דבר, ערעורו של המערער המבקש לבטל את פסק הדין - נדחה.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ו, 11 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.